

jeg tager fejl —, end at disse Stationer, hvis der ikke foretages en Ændring i Lovforslaget, ville komme ind under de allerlaveste Lønningssatser. Enhver, der er kendt med Forholdene, vil sikkert erkende, at det vilde være uretfærdigt at lønne de derboende Tjenestemænd efter denne Lønssats. Disse Steder ere, som sagt, nogle af de dyreste at leve paa.

Men hvis man skal rette sig efter Indbyggerantallet derude, er det for det første et Spørgsmaal, hvilke Dele af de bebyggede Terrainer om Stationerne der skulle tages med i Beregningen. Det ved jeg ikke. Vedbæk f. Eks. har efter sidste Folketælling — og det er jo Folketællingen, som skal lægges til Grund — 785 Indbyggere, Skodsborg, som jo ogsaa er et meget dyrt Sted at leve paa, har 616. Folketællingen er for øvrigt ikke noget fuldgyldigt Udtryk for Indbyggertallet i disse Kystbyer, idet der jo om Sommeren er en Befolkning, som vistnok er op imod det dobbelte af Befolkningen derude paa den Tid, Folketællingen foregaar. Hvis der ikke sker en Ændring i Forslaget, ville de ved de nævnte Stationer ansatte Funktionærer blive lidt stifmoderligt behandlede og ikke komme paa lige Fod med Funktionærer, der ere ansatte i Byer med Indbyggerantal indenfor de Normer, der ere nævnte i Forslaget. Hvorledes skal man nu komme ud over det? Ja, det kunde jeg jo lade Udvalget om, men jeg vil dog henstille til Udvalget, om ikke den letteste Maade at komme ud over det uden at bryde Lovens Princip var, at man udvidede Omraadet for Lønningssats a. — der gælder for København, Frederiksberg, Hellerup, Charlottenlund og Gentofte — saa meget, at man fik de Byer med, jeg før nævnedes. Jeg vil meget henstille til det Udvalg, der nedsættes, at tage under villig Overvejelse at søge at ordne det her paapegede Forhold, saaledes at Funktionærerne derude blive stilledes paa lige Fod med andre Funktionærer, der bo paa Steder, hvor det er lige saa dyrt at leve som her.

Den næste Henstilling, jeg gerne vilde rette til det Udvalg, der nedsættes angaaende Takstloven, var, om der ikke kunde ske en Lempelse i den Maade, hvorpaa Aarskort betales. Navnlig her i København løses der jo en Mængde Jernbanekort mellem 2 opgivne Stationer. Prisen er jo fastsat saaledes, at det er dyrest, naar man løser Kort for en Maaned, noget billigere, naar man løser det for flere Maa-

neder, et Fjerdingaar eller et halvt Aar, og billigst, naar man løser det for et helt Aar. De Folk, der ere tilstrækkeligt velstillede og have Brug for et Kort, gældende for hele Aaret, løse naturligvis et Aarskort, men en Mængde Mennesker, som har lidt ondt ved at faa samlet saa mange Penge paa een Gang, og som derfor, til Trods for, at de have nødig at rejse hele Aaret, maa nøjes med at købe Maaned-, Fjerdingaars- eller Halvaarskort og komme derved til at betale deres manglende Evne til at skaffe saa mange Penge paa een Gang ret dyrt. Min Henstilling til det paagældende Udvalg og den højtærede Minister gaar da ud paa, om det ikke kunde ordnes saaledes, at disse Mennesker bestille et Aarskort, som de betalte helst hver Maaned, eventuelt — hvis man ikke kunde gaa ind derpaa — hvert Fjerdingaar, men saaledes, at de betalte mest den første Maaned, henholdsvis første Fjerdingaar, og mindre for hver følgende Maaned eller hvert Fjerdingaar — hvorledes man nu indrettede det. Naar Aaret var omme, havde vedkommende saaledes betalt, hvad et Kort kostede for et helt Aar, men ikke mere. Der skulde saa naturligvis være knyttet den Betingelse til, at hvis man f. Eks. bestilte et Aarskort og betalte for en eller to Maaneder og saa hørte op at betale for en Maaned, maatte man naturligvis begynde forfra. Jeg tror ikke, at den Ændring vilde forvolde saa megen Besvær for de paagældende Statsbanefunktionærer, at det skulde være nogen Hindring derfor. Jeg kan overhovedet ikke se, at det ikke skulde kunne gennemføres, og jeg vil, som sagt, bede den højtærede Minister og Udvalget tage denne Tanke under villig Overvejelse. Allerheldigst vilde det naturligvis være, hvis de imødekom min Henstilling. Det er meddelt mig, at man har en noget lignende Ordning i England, saaledes at der altsaa foreligger Beviser for, at den kan praktiseres.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne udtale Ønsket om, at de her foreliggende Lovforslag maa blive gennemførte hurtigt og velvilligt, og at man vil søge i Udvalget at komme igennem det Arbejde, der er forbundet med dem, og skynde sig saa meget dermed, at vi, naar vi komme hjem til April, eller naar det nu bliver, kunne have disse Lønningssatser med os hjem. Skulde det ikke lykkes at faa Takstforhøjelserne med, skal jeg ikke være ked deraf.